

MARJAN PIPENBAHER, UNIV. DIPL. INŽ. GRAD. – PUHOVA NAGRADA ZA VRHUNSKÉ DOSEŽKE NA PODROČJU PROJEKTIRANJA MOSTOV 2018

Puhovo nagrado za vrhunske dosežke pri projektiranju mostov je 27. novembra 2018 prejel gradbeni konstruktor Marjan Pipenbaher, univ. dipl. inž. grad.

Marjan Pipenbaher je soustanovitelj, direktor in vodilni projektant v projektantskem podjetju Ponting inženirski biro ter ustanovitelj in direktor specializiranega projektantskega razvojnega podjetja Pipenbaher Consulting Engineers. Podjetjema je uspelo preživeti krizo po letu 2008, se v borbi s svetovno renomiranimi tujimi projektantskimi podjetji prebiti v tujino in povečati ugled slovenskega gradbeništva. Marjan Pipenbaher je slovenski javnosti poznan predvsem kot projektant najznamenitejšega slovenskega viadukta Črni Kal, manj pa je znano, da je v zadnjih letih s svojimi rešitvami sodeloval in zmagal na številnih mednarodnih in domačih natečajih ter projektiral tudi dva več kot 600 metrov dolga mostova Nissibi in Komurhan s poševnimi zategami in glavnim razponom 400 metrov čez reko Evfrat v Turčiji, največji železniški most dolžine 975 metrov na hitri železniški progi Tel Aviv–Jeruzalem v Izraelu, potresno izolirani viadukt dolžine 600 metrov Viaduc Sur Oued Menar v Alžiru in enega od prihodnjih največjih ter tehnološko in izvedbeno najzahtevnejših mostov v Evropi – most s šestimi piloni,

kopno–polotok Pelješac na Hrvaškem, dolg 2404 metrov. Vse navedene mostove odlikujejo inovativne, visokotehnološke in avtorsko zaščitene tehnične rešitve.

Marjan Pipenbaher je s svojimi več kot 200 projekti mostov, viaduktov in drugih inženirskih objektov dokazal, da mostovi še zdaleč niso samo inženirska stvaritev, ampak tudi umetnost konstruiranja, zato mu je zelo pomembno, kako so umeščeni v prostor in kako z njihovo gradnjo posega v naravno okolje. Pipenbaher je član najpomembnejših domačih in mednarodnih strokovnih združenj, za svoje strokovno in pedagoško delo je dobil tudi več domačih in tujih priznanj, med njimi evropsko nagrado za jeklene konstrukcije za most za pešce in kolesarje čez reko Dravo na Ptuj, priznanje izraelskega združenja gradbenih inženirjev za izjemne dosežke na področju izvedbe infrastrukture/mostov za že omenjeni projekt železniškega mostu, dvakrat nagrado Inženirske zbornice Slovenije za izjemne oziroma večkratne izjemne inženirske dosežke, Univerza v Mariboru pa mu je kot vabljenemu predavatelju na Fakulteti za gradbeništvo, prometno inženirstvo in arhitekturo podelila zlato plaketo za izjemne dosežke na področju projektiranja gradbenih konstrukcij in kakovostno delo na pedagoškem področju.

Marjan Pipenbaher se je rodil 1957. v Ljubljani. Osnovno šolo je obiskoval v Slovenski Bistrici, srednjo pa na II. gimnaziji v Mariboru. Diplomiral je leta 1981 na Fakulteti za gradbeništvo v Mariboru, kjer je tudi nadaljeval podiplomski študij.

Leta 1980 se je zaposlil v Gradisovem projektivnem biroju, kjer je sodeloval pri projektiranju več velikih mostov in viaduktov, ki jih je izvedlo podjetje Gradis v Sloveniji in tujini.

V obdobju od 1984 do 1990 je deloval tudi na Fakulteti za gradbeništvo kot asistent pri predmetih Statika linijskih konstrukcij, Masivne konstrukcije in Prednapeti beton.

Leta 1990 je skupaj s partnerjem dr. Viktorjem Markljem ustanovil Inženirski biro Ponting, kjer je zaposlen kot vodilni projektant in direktor družbe. Mednarodno renomirani inženirski biro se ukvarja predvsem s projektiranjem

zahtevnih mostov, globokih temeljnj, stolpnic in drugih zahtevnih inženirskih objektov.

Leta 2002 je ustanovil specializirano inženirsko konzultantsko podjetje Pipenbaher inženirji, ki je specializirano za projektiranje mostov velikih razponov in drugih zahtevnih inženirskih objektov, izvedbo specialnih nelinearnih dinamičnih analiz, projektiranje potresnih izolacij, globokih temeljnj in geotehničnih analiz, CFD-analiz (Computational Fluid Dynamic), dinamičnih analiz konstrukcij zaradi obtežb vetra ter pripravo in organiziranje testiranja mostov velikih razponov v vetrovnikih.

Je avtor in odgovorni projektant več kot 200 večjih mostov in viaduktov doma in v tujini, med njimi tudi največjega slovenskega viadukta Črni Kal, viadukta Peračica, dveh mostov čez reko Dravo, najvišjega in več kot 1000 m dolgega železniškega mostu v Izraelu – Bridge No. 10, viadukta Oued Menar v Alžiriji.

Je tudi avtor projektnih zasnov, odgovorni projektant ali neodvisni revident več mostov z velikimi razponi in s poševnimi zategami, med drugimi tudi:

- mostu Millennium s poševnimi zategami čez reko Moračo v Podgorici z razponom 150 m,
- dveh mostov čez reko Eufkrat v Turčiji z glavnim razponom 380 in 400 m,
- mostu Izmir bay bridge dolžine več kot 4000 m čez morski zaliv v Turčiji ter
- je avtor in odgovorni projektant mostu Pelješac z dolžino več kot 2400 m, z glavnimi razponi 5 x 285 m, ki bo po izgradnji predstavljal enega izmed petih največjih in izvedbeno najzahtevnejših evropskih mostov.

Pipenbaher je avtor več kot 100 strokovnih in znanstvenih člankov, objavljenih v domači in tuji strokovni literaturi, ter avtor več kot 50 ekspertiz in neodvisnih revizij.

Kot predavatelj na Fakulteti za gradbeništvo v Mariboru je bil mentor/somentor pri več kot 20 diplomskih/magistrskih nalogah s področja prenapetih betonskih konstrukcij in mostov.

Je pooblaščen projektant in revident z licencami slovenske in hrvaške inženirske zbornice ter član naslednjih domačih in mednarodnih strokovnih združenj:

- izredni član Inženirske akademije Slovenije
 - član Inženirske zbornice Slovenije
 - član Združenja za beton Slovenije
 - član IABSE – International Association for Bridge and Structural Engineering
 - član FIB – International Federation for Structural Concrete
 - član ACI – American Concrete Institute
- Prejel je več nagrad na domačih in mednarodnih natečajih, med njimi tudi:
- 1994: 2. nagrado na javnem natečaju za projekt mostu čez reko Drave v Mariboru
 - 1999: 1. nagrado na mednarodnem natečaju za most Verige čez zaliv Boke Kotorske v Črni gori
 - 2002: 1. nagrado na natečaju za projektno rešitev viadukta Črni Kal na avtocesti Ljubljana–Koper,
 - 2004: 1. nagrado na natečaju za ločni most čez reko Vipavo v Renčah, Slovenija
 - 2005: 2. nagrado na javnem natečaju za projekt mostu čez Dravo na Ptuj, Slovenija
 - 2006: 1. nagrado (soavtor) na mednarodnem natečaju za most čez Savo v Beogradu, Srbija

- 2014: 2. nagrado na mednarodnem natečaju za projekt mostu čez reko Donavo v Linzu, Avstrija
- 2017: 1. nagrado na javnem natečaju za brv za pešce čez reko Krko pri Lrči vasi, Slovenija
- 2018: 1. nagrado na javnem natečaju za avtocestni most čez reko Krko na avtocesti A2 Ljubljana–Obrežje pri Novem mestu, Slovenija
- 2018: nagradni odkup natečajne rešitve na mednarodnem javnem natečaju za projekt novega mostu čez reko Donavo v Budimpešti

Za svoje strokovno, raziskovalno in pedagoško delo na Fakulteti za gradbeništvo, prometno inženirstvo in arhitekturo je prejel več domačih in tujih priznanj, med njimi tudi:

- 1999: ECCS, evropsko nagrado za jeklene konstrukcije/most za pešce in kolesarje čez reko Dravo na Ptuj, Slovenija
- 2004: zlato plaketo Univerze v Mariboru za izjemne dosežke na področju projektiranja gradbenih konstrukcij in kakovostno delo na pedagoškem področju

- 2004: IZS – nagrado Inženirske zbornice Slovenije za izjemne inženirske dosežke
- 2006: priznanje družbe DRC za raziskave v cestni in prometni stroki za izjemne inženirske dosežke na področju projektiranja premostitvenih objektov in velik prispevek k razvoju cestne stroke
- 2010: Društvo gradbenih inženirjev in tehnikov Maribor/DGIT Maribor, priznanje, naziv inženir leta
- 2013: Društvo gradbenih inženirjev in tehnikov Maribor/DGIT Maribor, naziv častni član za izjemne dosežke na področju razvoja v gradbeništvo
- 2017: nagrada Inženirske zbornice Slovenije za večkratne izjemne inženirske dosežke
- 2017: priznanje IACIE – priznanje izraelskega združenja gradbenih inženirjev za izjemne dosežke na področju izvedbe infrastrukture – mostov/za projekt železniškega mostu (Bridge no. 10) na novi hitri železniški progi Tel Aviv–Jeruzalem

Nagrajencu iskreno čestitamo!

BORIS PEČENKO, UNIV. DIPL. INŽ. GRAD. – 80 LET

Boris Pečenko, univ. dipl. inž. grad., je januarja 2019 dopolnil 80 let. Poklicno delo je kot mlad inženir začel opravljati pri Gradisu, kjer ga je tudi končal kot eden med vodilnimi delavci. Poleg zahtevnih nalog v takrat največjem slovenskem gradbenem podjetju je bil aktiven tudi v Zvezi gradbenih inženirjev in tehnikov Slovenije.

Za bralce Gradbenega vestnika je zapisal nekaj spominov.

Rodil sem se leta 1939 v Slovenj Gradcu. S staršema sem živel nekaj časa v Mariboru, od leta 1940 pa v Ljubljani. Po kapitulaciji Italije sem se s staršema začasno preselil na avstrijsko Koroško, od koder je izhajala moja mama. Po osvoboditvi sva se z mamo vrnila v Ljubljano oktobra 1945, oče pa se je malo prej vrnil iz taborišča Dachau.

Osnovno šolo sem obiskoval na Vadnici. Starša sta me nato vpisala na Klasično gimnazijo, kjer sem maturiral leta 1957. Kot posebnost za današnje čase lahko ugotovim,

da nas je od treh paralelk v prvi gimnaziji ostalo le za en razred in da nas je vseh 34 dijakov tudi maturiralo. Čeprav so bile obremenitve hude, nam je to v nadaljnjem življenju pogosto koristilo. Hkrati se je obrestoval tudi ves trud naših profesorjev.

Po maturi sem se odločil o nadaljnjem študiju med elektrotehniko in gradbeništvom. Končno sem se s še tremi sošolci vpisal na gradbeno fakulteto. Junija 1963 sem končal študij gradbeništva kot diplomirani gradbeni inženir.

Še istega leta sem se zaposlil pri GIP Gradis – gradbišče Ljubljana okolica in do odhoda na služjenje vojaškega roka vodil manjše gradbišče treh stanovanjskih hiš. Na začetku leta 1964 sem odšel na služjenje vojaškega roka ter se po vrnitvi februarja 1965 ponovno zaposlil pri isti poslovni enoti. Takrat sem prevzel vodenje gradbišča Kemične tovarne Yulon v Mostah, kar je bilo za tedanje razmere precej zahtevna naloga. To obdobje mi je